

KARMIČNO LUŠČENJE

Vodi: Lana Prancer, Brežice, 25. marca 2017

Takole. Sedaj lahko končno tudi pričnemo. Tudi v Naših svetovih Smo se nekako uskladili in nekako v komunikacijah in v prepletanju – zdaj imamo vse svetove, čase in prostore odprte. Vsekakor je za današnji, se pravi, za današnjo tematiko to vsekakor velikega pomena.

Res lep, topel, srčen pozdrav vsem Tistim, Našim, če se Smem tako izraziti, kateri so se odzvali na Naše povabilo v Našem sodelovanju ali usklajevanju. Predvsem pa lepa in topla dobrodošlica vsem vam v materičnemu svetu, iz katerega vse izhaja in tudi prehaja.

Danes je čast povezovanja pripadala Meni, tako, da Sem Jaz Tisti, kateri bom kot nekako deloma pripet kot Oče Vnebovzetovstva in deloma bo v ozadju, vsaj za nekaj trenutkov, še pomagal omehčati to Deklino Jahvet Jahvarjunki Visočanski, tako, da se Bova malce prepletala in malce dopolnjevala le toliko, da se energija telesa in duhá popolnoma umiri, da Jo odmaknemo iz telesne strukture. Tako je lažje delati in lažje tudi sodelovati. Ko pa Nekdo ves čas nekako drgeta, Mi slika, katera je nekako povezljena pred Menoj, tudi vibrira in težje prevajam in usklajujem ali pa napovedujem.

Tako, da, kakorkoli že, lep, topel, srčen pozdrav tudi iz Moje strani za vse vas.

Tematika, katero imamo danes, v današnjemu vašemu jutru, je sila zanimiva.

KARMIČNO LUŠČENJE JE NEKAJ NAJBOLJ SVETEGA

Karmično luščenje – to je nekaj najbolj svetega, nekaj najlepšega, nekaj, zaradi česar duše dobijo odpustnico, osvoboditev, da se znova lahko vrnejo domov. Vendar, osvoboditev ne pride kar takoj, niti ne kar tako.

SPOMINI SO KOT PRAŠINA

Ko duša izživi in izživi vsak trohec najmanjšega spomina, je nekako spomin kot prah, kot prašina. Si predstavljate? Kot bi prijeli kos mivke in jo zalučali nad seboj. Koliko prašine, prašnega deleža bi se lesketalo po obličju vsega – točno toliko trenutkov je samo za en dan, za en utrip enega momenta, katerega skupek znova nastane prašina, duh od duhá ali energija vsega.

Duh od duhá je takšna prašina, katero skupaj povezujemo in usklajujemo. Ta prašina se nad prašino naliva, nadriva, nadgnete, pretaka, preoblikuje in tako nastane moment, kateri se izraža – kako je bilo v občutku, kako je bilo v mislih, kako je bilo v dejanjih.

Vse to, vsa ta prašina je telo. Telo je skupek vsega – najbolj fenomenalnega, najbolj božanskega in brezpogojnega, kar se daje za vas.

Vendar, vsaka takšna prašina, katero zalučate nad seboj, kot jo lahko oprimate z eno pestjo in jo zalučate visoko visoko nad seboj proti nebu, se ona razprši.

Si predstavljate?

Ko jo zalučate in se ta energija razprši in zaledeni. Obstane okoli vas, pred vami nekakšna energija in samo toliko kot imate ujeto v eni dlani prašine, samo toliko je v grobem prisposoda sestavljene energije, katera tvori materijo vsega. Le toliko tega na koncu ostane od vas ali od vsakogar.

MATERIJA, DUŠINSKA ZMES

Vendar, točno ta prašina, navidezno, ob koncu življenja tudi obmiruje. Ko energija obmiruje, se pravi, ni utripa življenja. Materija, katera je osnova za to, da ostane tukaj, kjer je, je pravzaprav nekaj, o čemer moramo malce nameniti tega pogleda.

Ko je energija v mirovanju, kot bi zalučali peščico mivke nad seboj in jo potem pustili ležečo, si predstavljate, kot bi mivko ob mivko, na mikro mali milimeter ali še kaj manjšega deleža pometli in jo raztepli, jo raztegnili, bi dobili točno toliko, kot je vaša shramba energije materije.

In ko bi to energijo razvlekli po telesni strukturi na samih vaših trdnih tleh, navidezno trdnih tleh, pridete do točke, kjer se ta energija nekako razlije in to je dušinska zmes.

Dušinska zmes je skupek vsega, kar se zlija, spaja, sestavlja, predvsem pa ostaja. In v vsakemu življenju dobite trohico, se pravi, toliko kot bi med dvema prsti, morda tremi prijeli mivke – toliko zrnca spomina in od telesa ostaja energije za telo.

Si predstavljate, kako mogočno je vaše telo v sestavljanju in v skupku vsega?

Toliko prašine, kot jo primete z dvema ali morda s tremi prsti, toliko, toliko prašine jo vi prenašate iz življenja v življenje.

In če to prašino razdelite, kot bi jo pometli ali razvlekli, dobite malega duha telesne strukture enega življenja. Vi pa potrebujete pet takih energij.

Točno pet takšnih sestavljanj potrebujete, da sestavite v grobem eno telesno strukturo, katera je nesmrtna, da jo lahko prenašate drugam – k Nam ali kamorkoli, morda le k sebi domov, od koder tudi prvobitno izvirate.

ZRNO SPOMINA

Vendar, iz vsakega deleža – si predstavljate?, ko vzamete mivko, to je mikro mali prahec, katerega poznate, se pravi, bi vsako zrnce dali posebej in ga razdelili v linijo, v tanko linijo, bi dobili dolgo nit življenja, od vdaha do izdaha.

To so spomini, preko katerih živite iz enega življenja.

Ko takšen delež ob delež postavljate, ščepec ob ščepec – dobro, hvala Lana, se pravi, sestavljate nit ob nit, dobite utrip vaše popotnice ali življenja.

To pomeni, da toliko kot imate te prašine podane v neko določeno dolžino niti, toliko spominov imate v telesni strukturi, ker eno zrnce ene prašine je en utrip enega momenta, kateri se je nekako zapečatil, ovijal ali shranil popolni spomin.

Če razdelimo eno samo zrno pomeni, da na enem samemu zrnu stoji trenutek občutja, pogleda, misli, dotika in dejanj. Torej, vse te skupke medsebojno povlečete, dobite eno zrno, eno samo zrno, katerega imate na, morda na nohtu, da ga lahko pogledate in začutite. In točno takšno zrno je en dan vašega 24-urnega dne. V takšnjem zrnu, se pravi, toliko zrn ali prašine, kot imate, toliko dni življenja in popotovanja tukaj na Zemlji imate.

Tako zelo preprosto. Več kot imate te prašine, daljša je vaša življenjska pot. Manj kot imate prašine, krajša je vaša življenjska pot.

Veseli tisti, kateri imajo malo prašine. Malce težje za tiste, kateri imajo več prašine.

ZEMLJA JE NAJBOLJ MANIPULATIVNA in UJETOSTNA

Vendar, vsekakor, **ni prašina vedno vaša!**

Ko se zmanjšuje ta prašina, ko se nekdo pripravlja za odhod, takrat nastaja alarm v Našem Ozvezdju. Nekdo je pripravljen za prehod. Kaj, ko bi njemu Zemlja še kaj dodala?! Kaj, ko bi Zemlja njega prepričala, mu dopovedala, da ga rabi, da ga potrebuje. Da je morda kriv za določen tuji nastali spomin, ker je morda premalo jokal, premalo kričal, premalo bil morda jezičen? Morda se premalo postavil za nekoga, da bi lahko obrnil moment drugače?

Točno tukaj je Zemlja najbolj manipulativna.

Zemlja je tista, katera opeva: »Kaj, ko bi ti v nekemu momentu naredil drugače, bi bilo za nekoga lažje, boljše, bolj prikupno! Zato ponovi, ker si kriv, ker nisi odreagiriral drugače! Zakaj nisi odreagiriral drugače? Zakaj ga nisi podprl? Zakaj mu nisi pomagal? Zakaj si mu preveč pomagal? Zakaj si ga preveč podpiral? Zakaj si ga premalo podpiral?«

Zemlja vedno znova pravi. Manipulacija, prefriganost Zemlje vam daje ujetost ujetosti tisočletnih noči, moči, preoblikovanja, predvsem pa ujetosti.

Vendar, le zato, ker niste dovolj zreli! Le zato, ker niste dovolj modri. Le zato, ker se tudi v času življenja pustite manipulirati.

ENERGIJA KARMIČNEGA ZAPISA

Ko živi človek, živa duša, živa energija – bodimo čim bolj realno zemeljski, da Me boste razumeli. **Ko ste čim bolj nekako postavljeni na trdna tla in kalkirate in razmišljate in postavljate, ustvarjate energijo karmičnega zapisa.**

Ko vi v življenju čutite, srčno ljubite, srčno poslušate sami sebe, ne poslušate uma in razuma, ustvarjate sebi gosto mehko Sirharjuno. Vse dobre spomine zlivate v energijo vodovja. Vodovna energija pa je vam odrešiteljica in ne upepeljiteljica.

Upepeljeno telo, upepeljena energija je energija težine, energija globine, energija moči in nadvlade. Tako zelo preprosto – se vedno znova usmilite drug drugega ali pa, vedno znova ne poslušate sami sebe in svoje vesti.

Vest je instinkt. Instinkt, kateri vam pravi: »Ne naredi tako!« Pa veste, da ne smete, pa kljub temu delate. Pa vam pravi: »Ne prestopaj te meje! Tukaj je meja. Opekel se boš!« Pa veste, da se boste, pa še vedno prestopate preko meje.

Pa vam pravi instinkt: »Dobili te bodo!« In veste, da vas bodo. Pa še vedno prestopate meje. Pa vas zopet instinkt posvari: »Bolelo bo! Kaznovani boste!« Pa vi še vedno prestopate meje in nočete kaj izpustiti, zapustiti, čutiti in stati za tistim, kar si želite.

Toliko igre energij imate v svoji nadvladi, da ustvarjate vedno znova spomin nad spomin nad spomin. Tako ustvarjate lahko sami za sebe vedno bolj, ali večjo energijo peščevja. Peščice drobnega prahu rastejo in se bohotijo.

Na koncu držite energijo v dveh dlaneh, v dveh dlaneh držite energijo.

To pomeni, da kaj kmalu lahko nastaja energija tako gosta, da potrebujete že krilo, da ga ujamete. To so spomini. To so trenutki, ko vi sestavljate sami sebi težino. Vendar le zato, ker postajate odgovorni za vsak svoj namig, za vsak svoj gib, za vsak svoj utrip.

S SPOMINI SE JE POTREBNO SOOČITI IN NE BEŽATI PRED NJIMI

Pozorni bodite tudi na to, da v življenju, ko vi poslušate um in razum, zavestno sebe odločate in postavljate in niste v harmoniji z Nebom, daleč proč ste od Usode, daleč proč ste od tistega, kar ste si zaobljubljali in obljubljeni, vendar ste v realnem svetu utripa življenja duhá in vsega. In vedno znova se kotalite in kotalite. In padate in trpite.

Kako priti iz vsega tega? Zelo preprosto!

Če je vsak posameznik pripravljen zagristi v vsak svoj spomin, katerega prenaša in se mu podaja na površje in ga je zmožen ločiti, ali mu je neki utrip nekega dogodka blizu ali pa izredno intenzivno daleč pomeni, da je bil lahko – ali priča, če mu je bil daleč, ali pa ga je ustvarjal, če mu je bil blizu.

Torej, že po samemu trenutku dneva, momenta vi veste, ali ste ga vi v davni skreirali ali nekdo, kateri je vaša shramba, ali pa tisti nekdo, kateri je prišel in sestavljal telo, katerega vi tako radi izpuščate in zapuščate.

Komu mar za telo? Dajmo, upepelimo ga! Dajmo, zakopljimo ga! Dajmo, zapustimo ga! Dajmo, bežimo od telesa daleč stran! Dajmo, zbežimo iz Zemlje! Pobegnimo nekam, kjer nam bo lepo! Pa dajmo, pojdemo v raj, v večni kraj, v večna lovišča, samo, da je konec trpljenja!

Pa kaj vam je, dragi moji?

Spomini, kateri so ustvarjeni, so tisti, kateri vas vežejo. In ko vi hočete, ko vi želite, ko vi poskušate zvišati frekvenco in pobegniti, vas nekdo sedeče, ležeče, upepeljeno, razkrojevalsko drži pripet na sebe.

Pa kaj mislite, da boste kar pustili svoje spomine? Da boste svoje besede, dejanja in grenkobe naložili nekemu in ga zapustili?

Pa kaj ste nori?! Pa delate to že milijonska leta – bežite od odgovornosti, bežite od realnosti! Pa saj ste kreatorji! Stojte za tem, kar ustvarjate ta trenutek, tukaj in sedaj!

Če ste zlobni – stojte za zlobo! Zagovarjajte jo, ker jo boste morali zagovarjati in z argumenti postavljati sami sebi svobodo. Zato ste v večnih loviščih, dragi moji in ne v osvobojenih etrih. Zato se vedno znova vračate nazaj. Le zakaj, ko pa bi lahko prešli drugam – k Nam, k sebi domov?

Pa dokler ne boste poskrbeli za vsak svoj utrip, katerega ste soustvarjali, za zadnji prahec spomina od peščice, od drobca, od zrnca same mivke, ali pepela ali drobnega deleža, katerega vi lahko prosto pretakate, ne da bi se tega zavedali. A če pogledate v nebo, vidite v avri svetlikajočo se svetlobo sivine vaše duše, tistega nečesa, kar vi tako radi zapuščate in odhajate.

Dajmo, bežimo, tecimo, kolikor vas tečejo in držijo noge.

Bravo, dragi moji! Pa vedno znova pridete do konca, ko pogledate skozi drugi kanal, skozi drugi prehod in vas nekdo izza ozadja drži na niti, drži na povodcu in vas znova naredi: »Ne ne, dragi moji, pojdite nazaj!«

In bolj, ko vas vleče za seboj, bolj vi hitite proti svetlobi. Svoboda! Svoboda! Vsekakor, ko si jo boste prislužili! Ko bo poskrbljeno za vsak vaš moment, za vsak vaš utrip, da bo pogojen s srčnostjo, da bo pogubljen oziroma prebujen z utripom, navdihom ljubezni.

Ko bo vsako zrno, katerega boste droben prahec zmogli dati na svoj noht, na svoj prst ali karkoli, ko vam bo samostojno oblebdel pred vami pomeni, da je časten. In častna energija se lesketa. Častna energija se sveti. In ta veličastna energija okoli vašega telesa sveti. Lanjuška pravi: »Šajnaš se!« Vsekakor! Svetiš se.

LANINA POT DO GOSPODOV, DO RAZKROJA, DO IZPOLNITVE ZAOBLJUBE

»Oslepel me boš, če boš pregloboko gledal v Mene«, Mi je dejalo leta in desetletja nazaj. A le zato, ker, ko Sem prvič prišel pred Njo, Sem Ji dejal: »Ne glej v Moje oko, ker te bo oslepelo!« Kaj mislite, da je Dekle naredilo?

Točno to! Dajmo, bodimo pogumni!

Dejalo Mi je: »Pa kdo misliš, da si, da Bom gledalo mimo Tebe?«, Mi je dejalo. Vendar, to je bil izziv.

V trenutku, ko se Mi je zazrlo v oko, se je energija iz Njenega očesa pretočila v Mene, v Moje oči, v Mojo notranjost in se odzrcalilo nazaj in Naju povezalo. Si predstavljate, ne osmica, ampak kot bi naredili duri. Vi imate oboke.

To se naredi skozi oči, skozi zatilje, proti prebavi in znova nazaj. Tako postaneta dva ujetnika. Tako je Mene ujelo to Telo, to Dekle kar nekaj let nazaj.

Vendar, nisem se pustil manipulirati, ampak Sem jo izbežal. Na koncu Sem spoznal, da je peščica drobnih zrncev, kot bi jih dali 23 drobnih pišekov, prašnih deležev, so Mi na koncu lebdeli oziroma takrat še skorajda prosto ležali na takšnemu nohtu. Tako zelo preprosto. **Tako zelo malo slabih dejanj. Le 23 jih je bilo iz tega življenja.**

»Kdo bi si mislil?«, Sem si dejal. **Vendar, še nisem srečal človeka s tako malo zni slabih detajlov, dejanj, dogodkov in utripov iz zadnjega življenja.**

Pa dajmo. **Spustil Sem jo v Njeno prebavo.** In Jaz Sem bil Tisti, kateri Sem Jo pregovoril na povezavo, da je počasi prišlo energetsko polje na površje. Energija je prišla ven. Pričela je meditirati.

Vedel Sem, kako z Njo, ker tako radovednega dekliča ne srečaš vsak dan. Če bi Mu dejal, da je v kupu blata zlato zrno, s katerim bo lahko kaj narisalo, bi zagotovo začelo drezati v to – le kje je tisto zlato zrno, da bo nekaj ustvarjalo.

Pa Sem Jo potisnil navzdol, v prebavo. In kaj Sem povzročil?

Deloma nekaj, kar si ni želelo – razkroj. Ker je takoj postalo povezano in enotno s črevesno dušo.

Črevesna duša pa je tanka kot las. Tako dolga, kot je vaša prebava – od začetka, od ustne votline, pazite to, pa vse do zadnjega predela izstopne točke. Višje kot je, bolj kvalitetna je. Nižje kot je, bolj obtežena je.

Pa kaj mislite, kam Sem Jo potisnil?

Na najnižjo točko in se odmaknil za leto dni. Razkroj in marsikaj Ji je sledilo. Vendar Sem hotel videti, kaj bo. Pa se je spoprijateljilo s črevesno dušo in Me obrnilo. »Dva proti enemu!«, Sem dejal, »ni pošteno!«

Vendar, v trenutku, ko Sem dejal, da ni pošteno, Sem Jo izstrelil iz telesa navzdol, v globino. Tako daleč globoko navzdol, da je prebilo, kot bi prebilo zvočni zid. In ker Sem vedel, kako visoko je Dekle zmožno iti, Sem vedel tudi, kako nizko je zmožno preiti.

Starka s koso ni nič v primerjavi s tistim, kar je spodaj. Poslal Sem Jo v Reko smrti. Reka smrti je shramba tistih kosov zadnjih življenj od tistih, kateri so bili NEPOPRAVLJIVI primerki. Pamet vam stane, dih vam zastane, kaj se najde spodaj, v zadnji točki ujetosti.

Kaj mislite?

Po letu ali dveh, tretje leto je prijateljevalo z vsemi. Vse je ukrotilo.

In šele tedaj Sem Jo poslal znova navzgor, v telesno strukturo in se igral. Potuhtal Sem vsak košček Njenega telesa, kje je kaj uporabnega za vsakogar.

Ko je prišel Njen konec Njenega izživetja, Sem Ji dejal: »Če želiš ostati v temu življenju, se boš morala kesati.«

Pa Mi je dejala: »Jaz se nimam za kaj kesati!«

Si predstavljate? Pa 23 drobnih prahecev je bilo na Mojem nohtu. In ko Sem jih odvrigel, so bili utelešeni samostojni spomini in Sem jih nekako podstavil in dejal: »Ta ni bil dober! Ta ni bil dober! Ta ni bil dober!«

Si mislite, kaj Mi je dejal? Stopil je okoli vsakega duhá in dejal: »Pa kaj mu manjka? Saj je dober! Kaj se zajebavaš?!«, Mi je dejal.

Nekaj trenutkov Sem prosto polovil sapo. Upal Sem, da Jo bo beseda povlekla navzdol. Pa jo ni, ker je mislilo iskreno. In dejal Sem Ji: »Kaj pa je to, ta beseda?« Pa se je nasmehnila, Mi pogledala v oči in dejala: »To je nekaj za na kruh namazati!«

Mhm. »To je nekaj, kar se v Našem svetu ravno ne spodobi!«, Sem Ji dejal. Pa se ni zmenilo.

Ko je na koncu skozi manipulacijo življenja in utripa življenja pogledala vsak utrip, od vdaha tega življenja pa vse do izdaha, Sem Jo iztiril zato, ker Sem Jo spravil v bolečino, v tisto, kar je Ona dnevno in dnevno preraščala in kopičila.

Pa ne v takšnem slabemu stilu, da Sem Jo iztiril. Pripeljal Sem Jo do točke nemoči, da se je zlomilo, da ni zmoglo več in je popustilo.

Ni zmogla več nazaj v telo, da bi ga obudila, ker ni zmogla več se soočiti z bolečino in trpljenjem.

Tedaj Sem Ji dejal: »Dobro, pa se dogovoriva takole – Mi te potrebujemo. Potrebujejo te drugi. Trpljenje nad trpljenjem je deloma zaključeno. Vendar, če se Boš želelo vrniti tam navzgor«, in pokazal Sem Ji Njen dom. Znova Sem Jo zlomil. A Sem kaj hitro zaprl, da Mi ne bi pobegnilo drugam. Pa Sem Ji pokazal Svoj dom. Pa bi tudi tja morda pobegnilo. Pa Sem Ji pokazal materijo skromnega in plesnivega doma, v kateremu je živelo, pa Mi je dejalo: »Tja dol grem! Imam tri otroke. Navzdol grem!«

In ko Sem dejal, da Jo ne dam, Mi je zabrusilo nekaj, kar Me je oklofutalo. Dejalo Mi je: »Jebi se!« Si morete misliti? Nekomu, od katerega je odvisna ali bo vdahnila, ti izrazi v obličje: »Jebi se!«

In Sem pristopil z nasmehom čisto do Njenega nosu in Ji dejal: »Enako!«

Ko bi videli obraz najprej začudenega in šokiranega dekleta, bi se smejali. Potem pa Sem jo iztiril. Naredil Sem ji luknjo v svetovih, v časih in prostorih in Sem jo zavestno treščil ob telo. Ne v telo.

Bil Sem bolj trmast kot Ona in Sem prišel poleg avre in gledal, kako bo Ona sedaj Sama obudila to Telo.

Ne mislite si, kaj vse je potuhtala? Jaz pa Sem se učil in naučil, kako DA in kako NE. In vse, kar je bilo NE, je bilo na koncu za Mene DA.

Da skrajšam vso zgodbo. Dopustil Sem Ji na koncu, da je obudila Sama Svoje Telo. Ampak samo košček, ker ga več ni zmogla, ker je bila premala za celo strukturo.

Dojela je, da če obujaš srce, ne obujaš možgana. Torej, če se kot zasnovna energija zlijete v srce, lahko samo gibate srce. Kaj pa možgan? Kaj pa jetra? Kaj pa ledvica? Kaj pa vse tisto,

kar je okoli in sestavlja vaše telo? Je mrtvo? Vsekakor! V nižinskemu gibanju je mrtvo. Drugače pa je v mirujoči se energiji čakanja za vstajenje.

In ko se je dogajalo to, se je Telo pričelo po plasteh odpirati. Ona je vsekakor odtekla se v možgan in pričela razmišljati, kako bi rešila in zakamuflirala, zaprla nazaj vse plasti. In dojel Sem, kako raztelesiti v plasteh telo, energijo človeka.

Vsak spomin nastane kot listič, kot energija. Vsak listič nad lističem – si predstavljate?, kot bi list nad list polagali, se vi nekako gibate in premikate po materiji. Ne po energiji vodovja, ne po kreaciji diha, ne po mislih, ne po čustvih. Ampak, **telo je tako, po plasteh, kot tanek las nad tanek las polagali, tako je sestavljena materija.**

In ko Sem se Jaz naučil, kako premikati Njo v telesu in dekodirati telo, je bila prepričana, da noče pokazati vsegá. Vendar, tako ali tako Sem že vedel, da Sem iskal najlažji način, kako priti do vsegá.

Na koncu je Dekle ponorelo, izstopilo iz telesa in Me nahrulilo. Si predstavljate, kaj Mi je dejal? Ne, naj se poberem! Še nekaj hujšega Mi je zabrusilo! In tedaj Sem ji dejal: »Dobro, ker imaš tak pogum!«, in Sem vstopil v Njeno avro in skoraj v Njeno telo. Osupnilo je. Sem Ji dejal: »Od danes dalje boš pomagala ljudem, vendar le zato, da se Bom Jaz odmaknil iz vaše avre«, Sem Ji dejal. »Iz vašega telesa. Če želim, lahko vstopim.«

Skočila Mi je za vrat – takšna, mala, nič kaj omembe vredno veliko bitje in Me poskušalo ustaviti. Kričalo je. Grizlo Me je. Celo za uho Me je ugrizlo, da bi se odmaknil. Tako mala je bila.

Vendar Sem uspel priti do nečesa, kar ima Ona Sama v notranjosti. To je tisto, kar so Ji mnogi želeli odmakniti in izmakniti.

Znotraj je neki takšen, ne kristal, ampak neki dekodacijski ključ, katerega lahko samo vzgojite, če od vdaha do izdaha živite po kvalitetnosti, srčnosti, iskrenosti, predanosti, predvsem pa po ljubezni.

To ni nekaj, kar bi vam Mi lahko podarili. Ampak, to je nekaj, kar vi vzgajate, kar vi ste. Vendar je to nekaj, kar ima vpeto po niti izza zatilja in v nekemu notranjemu predelu. Kot kompas je to. Ko pridete do tegá, pridete do vsegá.

Ko Sem to dal na dlan, se je telesna struktura odprla. Kanal prehodov v vse smeri se je odprl. To je tisto, kar Sem iskal odkar vem Zase. Vendar, ženska mora imeti to vzgojeno. Ženska. In to je bila Ona.

Vedel Sem, da je Tista, katero Smo vzgajali. Upali, da bo prišla do te faze, da Bomo lahko skozi to Telo delali za vse vas. In tako je dandanes.

KAKO POTEKA KARMIČNO LUŠČENJE?

Karmično luščenje pomeni, da vsaka energija, katero Mi poberemo vam kot breme, kot težina, kot bolečina, katero imate po lističih ukoreninjeno nekaj decibelov pod kožnato

površino. In ko vi spite, duša pride na površje in nekaj časa lebdi na svoji materiji. Potem je pa samo trenutek, ko se duša obrne.

In v trenutku, ko se duša obrne je trenutek, skozi katerega nastane špranja, kjer ona zavestno obrne sama sebe v drugi položaj, da bo vdahnila, da se bo postavila stojno in pogledala svoje spomine dneva in se pričela konfrontirati, pogovarjati, usklajevati z drugimi bitji, ostane odprti prehod. In ta odprti prehod po čakrah ali energijah je edini trenutek, to je stotinka svetlobnega sijaja, kjer se lahko izmakne vam duhá.

Pri karmičnemu luščenju delamo prav to. Izmakne se duhá iz vas. In to je tista težina, katera vas žene v karmo, v ujetost. In tega duhá, ko izmaknemo iz vas, ga izmaknemo ob popkovnemu delu navzven, vendar le zato, ker že sam do te točke zavibrira, da skorajda vdahne, da bi se prebudil v toku dneva in zaživel, ga Mi pravi trenutek izmaknemo in ga potisnemo v Njo.

Ker je Ona Energija Mehkobe, to energijo vašega duhá vlijemo v Njo. V trenutku Jo povleče navzdol in najprej spusti energija ali bitje točko prvobitnosti ali osnove, da se spusti po ulovljenemu duhu. Ulovljeni duh Jo vleče v postavitev ali v plast, od koder ali do koder je njegova osnovna točka pozicije. Torej, vedno v globino!

Ker to niso spomini, kateri bi bili častni ali veličastni, ampak so spomini težine, bolečine, grenkobe, kesanja, vsegá.

Ko pride na to točko, se spravi v plast, se pojavi njegov svet, kjer je bil v čakranju, v momentu, predno je prišlo do sestavljanja osnove utripa, predno se je utrip življenja sploh pričel, da je mati zanosila in spočela.

Ko pride v ta moment te najnižje plasti, se takozvana, Bom dejal čisto preprosto, da Bom ločeval – ulovljeni duh v Lani, se tedaj Lana sooči s pogledom vsegá, kar ima v sebi. Takozvano kot »Njena« dejanja. In pogleda vsa dejanja, katera so kreacija, da je ta duh, ujeti duh obstal.

Ko vidi to, se vedno zgrozi od šoka, od strahu, od tegobe! Ker k Njej pridejo bitja, katera so njega imeli v oblasti toliko časa, dokler ni prišlo do spočetja materije.

Ko si ogleda to življenje, se sooči z bitji in jim prične dokazovati, da je sedaj boljša. Več, kot so oni upali, jim zmore dati. In prične se pogajanje za to, da Njej dopustijo njim pokazati, kaj je Ona dosegla. To je najtežja točka!

Ko pokaže to, Ona sebe prelije in prične mešati med duhá, med ta zapis.

Takrat se ustvari neki novi film, katerega Ona ne ve, kaj se bo ustvarilo in mešanica Njenih dejanj in tega dogodka ju vzdigne vedno višje. In takoj je lažje.

Ampak, to je še daleč pod koreninami fizičnih podplatov.

Takrat kvaliteta Nje njega vzdigne in znova pokaže tistim, novo nastalim bitjem, kateri jo pričakajo v drugi plasti, kaj ima v sebi. V sebi ima spomin dogodkov in dejanj. Vendar, ker je kanal odprt na to višino, za njo pridejo vsa bitja, katera so imela v ujetosti tistega duha, preko katerega se Ona prelija. Pridejo v višjo plast in so gostje. Kar sami se povabijo k višji

vibraciji. Višje vibracije spodnjih plasti pa so daleč stran od tega, kar si vi upate misliti. To so sfere hudičev, demonov. Marsikaterih takšnih, drugačnih bitij, katerega skorajda človek človečanstva ne pozna. Vendar so brezcutni. A samo zato, ker drugače ne zmorejo ustvarjati klime in jo nadzorovati.

Tako se pričnejo soočanja med skupinami, med tistimi novimi, kateri so spodaj, kateri so v nastali situaciji Njo sprejeli do sebe in njim pokaže dogodke, kako in kaj. Kako ona živi v materiji in kaj je pripravljena narediti skozi materijo za posameznika ujetostnega duha.

Tako se Ona spravi nad materijo.

In ker se spravi nad Svojo lastno materijo, si predstavljate vsa bitja spodaj in vsa sredinska plast, katera pride do Nje, lahko tudi več tisoč ali več bilijonskih bitij pride do fizične materije in Ona se sooča z vsemi temi bitji, da dopove, da zmore razbremeniti in osvoboditi tega duha in mu podati nove zapise.

Kakšen riziko! Si predstavljate?

Ko ta energija na materiji, nad fizično materijo, nad njeno lastno maternico pokaže najprej svoje tekoče življenje, se vsi hočejo pognati v to in hočejo imeti to, kar je Ona. Takrat se mora Ona soočiti s tem, da njim ne dopušča fizičnega vstopanja v telesno strukturo.

Takrat pokaže šele prvič ujetostnemu duhu, kaj ima Ona, kje je on, do kod seže on, katera so njegova bitja in potem Ona pokaže njemu prihodnost. Prične se soočanje z duhom duha, katerega ima ujetega ali vlitega v sebi.

Takrat ga prične povezava z njegovo shrambo, z njegovo shrambo najboljšega vleči navzgor in pridete visoko nad telo, že proti Nebu, vendar ne do Neba. Pač najvišjo točko, kjer se dela shramba od vsega – njegovega, najboljšega. In v tisti shrambi njegovega najboljšega si pogledata vse, kar je bilo vrhunskega, najboljšega in kar so spravili in shranili za njegovo prihodnost, ko bo on zrel, da se bo pridružil in spravi v to shrambo.

V tistem času, ko se sooča s to shrambo, se prebudijo in pridejo k Njej vsa bitja, katera skrbijo za shrambo. Znova nova plast, novi svet. Še več bitij, kateri pritiskajo na Njo, da se ne vleče navzgor.

Vendar, velik izziv za te, kateri so v shrambi, ker njim pride najnižja globina navzgor. Si predstavljate, ko najnižja globina vragcev, takšnih in drugačnih vidi, kaj bo in kaj je, kar oni hočejo, kar si ne predstavljajo, po čemer hrepenijo, da bi oni dobili to, je velikokrat na meji spopadov in vojne, med vojno in mirom, kaj bo.

Vendar, Dekle se takrat sooči še z večjim izzivom.

S to shrambo se poveže z lastno shrambo in takrat se odpre Njena najvišja točka. In vsa najnižja globina pride navzgor do Njene shrambe.

Si lahko predstavljate, ko nekemu pokažete življenje ali razkroj, kaj bi izbrali? Shrambo – vstajenje in pobeg?

Tam je najhujša nočna mora, ko mora Ona Sama Sebe zagovarjati, da bo njim lepo in enako, če ji bodo dopustili, da bo Ona za tega ujetostnega duha poskrbela.

Takrat se pretoči, če Ji seveda uspe prepričati vso to množico drhali, bitij vsegá. Kasneje tudi uglajenih bitij, modrih bitij, kateri poskušajo razumeti.

Vendar, kakšna riskantnost je tukaj, da daste na površje vse in riskirate, kaj bo?! Svojega za tujega, katerega ne poznate, katerega nočete spoznati, pa katerega MORATE spoznati, ker delate za njega!

Ko jih prepriča, da počakajo, se kot mrhovinarji zalotijo in gledajo svoj plen – NJENO SHRAMBO. Če pride v stik eno bitje v Njeno shrambo, se vlije v Njo in Jo povleče navzdol, kar pomeni, da SAMA POSTANE UJETNICA energije spodaj.

Ne morete si misliti, kako hudo, težko je to!

Vendar, takšna kot Je, se v večjih merih nekako zmore dokopati do tegá, da Jo vsaj poslušajo.

Nato gre z ujetostnim duhom do njegovih Usojevalcev. Njegovih, ne Svojih!

Njegovi Usojevalci njemu pokažejo in hkrati se loči prvič od njega. Izpusti ga. In mu pokažejo, kaj so oni se DOGOVORILI.

Šele tedaj Lana ali Lanjuša razume, kaj mora narediti za njega, da bo izpolnil svojo pot.

To je lahko daleč stran od tistega, kar ima Ona v Sebi, kar si je Ona zamislila za Svojo pot in se znova zlije nazaj z njim. S popolnim spominom, s popolnim zavedanjem.

In se spusti v nižino, v točko z njim, do Karmičnih usojevalcev, do Karmičnih usojevalcev Zemlje.

In tam Ji pokažejo vse, kjer se zopet ločita med sabo Njen duh od tega ujetostnega duha, kaj materija pričakuje oziroma je podala za to, da bodo izživali.

Znova spomin. Znova nekaj čisto drugega, kar Ona je.

Znova se zlije nazaj in se spusti v Svojo maternico materije, v to Telo. In lahko nekaj dni močno trpi v maternici in poskuša izživeti za njega zapis spomina.

Ko se prične zapis spomina postavljati, se prične telo močno, močno napihovati. Ko se telo prične močno, močno napihovati, nastaja balon novih nastalih spominov. Takrat počí. In ko počí, nastane kanal, šele dobi priložnost in moment, da zmore duhá pripeljati navzven.

Pelje ga do njegove shrambe in mu pokaže, kako je izživet na novo spomin.

Če je njegova shramba res fantastično zadovoljna – ne samo zadovoljna, vendar ji je v čast in v ponos, tega duhá spravi v sebe in ga uspava. Takšen duh dobi mir in tišino, spokojnost in ni več energija osnove, da se bo v materiji znova težina, bolečina prebudila in obnovila. Košček karme je tako nekako izživet za duha.

Nato se Ona znova vrne v maternico in počisti vse, kar je za počistiti in znova spravi materijo v približen red in materijo povleče znova skupaj. Bolj, ko počisti spomine ali utripe, kot bi pometla po stanovanju, se energija fizične materije povleče na vkup.

Nato izstopi in se mora spustiti nazaj v Svojo shrambo preveriti, če je morda kdo odvil neki košček od Nje.

Če se to zgodi, mora iti navzdol po Svoj delež, po Svoj plen in se soočati. In tako se običajno zgodi, da mora za vsako bitje potem posebej izživeti.

Tako se košček, prahec po prahec, trenutek za trenutkom, minuta za minuto, dan za dnevom, teden za tednom, lahko meseci in meseci kotalijo in kotalijo in so navidezno neminljivi, da se peščica prahu davnine ali utripa, peščevja izživi.

Ko je za posameznika izživet spomin, ni več usedlina ujeta v materiji, ampak je visoko, visoko ujeta in vibrirna in polspeča nad materijo, rahlo zlita izza zatilja, v zlatemu zatiču, v zlati shrambi.

In kaj se zgodi?

Izza zatilja imate zatič. To je nit, katera je vpeta čisto ob hrbtenici v prebavno točko, na najnižjo točko, kjer je zapečaten spomin vseh davninskih dni.

Ko je davnina izživeta, vas ta energija, ko je zadnji droben delček očiščen in postavljen, prestavi in vas, kot zasnovno energijo, končno potisne navzgor v delež, kjer se pretočite v zadnje življenje. In to je tisto, kar vam prinaša mir, a hkrati nemir.

Naenkrat se prebudi vse, kar je shranjeno morda za tisočletja kasneje, morda za leta kasneje.

Le kdo bi vedel, za koliko časa spomin spi?

Toliko časa, dokler se morda ponovno ne rodite, ne izdahnete, rodite, izdahnete in pozabite na vse, kar je bilo.

In ko se pričnejo dogodki znova ponavljati, znova je težina. Znova je bolečina. Znova pravite: »Le kaj se mi godi? Le zakaj se mi to godi? Zakaj se mi to pojavlja? Zakaj mi to Bog postavlja?«

Bog vam ne postavlja ničesar, dragi moji.

Bog je tisti, kateri vas umiri, potolaži. Mnogokrat izpusti toplino in energijo navzdol, da vas umiri, da spite in da se umirate.

Vendar, to so vaši nastali spomini.

In kaj se godi?

Ko pridete v zadnji spomin, kjer ste vi VI, kjer ste vi zadnji, pričnete delati drobec za drobec, od vdaha do pričetka karmičnega luščenja, prebujati vsak prahec, kateri je sestavil nit za to življenje, vi prahec po prahec se soočate. In prahec po prahec utelešate in ga zavestno čutno popravljate.

Ko greste skozi proces karmičnega luščenja in ko ste v zadnjemu momentu zadnje niti, da boste izčistili zapis, je najtežje zato, ker se soočate z lastnimi dejanji.

Vendar je tako tudi prav!

Zato, ker se zavedate tegá. Zato, ker ste jih ustvarili, je prav. Zato, ker skozi to zorite. Zato, ker skozi to padate, jočete, kričite. Nekdo bi dejal: »Težite!« Vsekakor. Noč in dan.

Vendar, dragi moji, veselite se, da ste v zadnjemu zapisu, ker ni več ničesar, kar bi vas vleklo k tlom. Ni več prašine. Ni več težine.

In ko izživite, če ste modri, in dogodke opazujete, jih začutite in jih po srcu oblikujete, kot na primer – Bom dal zemeljski primer:

Imate fantiča. Petkrat, desetkrat gresta narazen, ker vama ne gre skupaj. A hkrati je to zaključevanje določenih davnin. In potem znova in znova – pa dajmo še enajstič. Pa dajmo še dvanajstič. Pa dajmo še dvajsetič. In tako se vrtite v nekemu krogu nekih dogodkov in nekih dejanj.

Če veste, kako je na eni poti, zakaj se vedno znova vračate nazaj, ko pa vedno znova delate prah in prašino, da je nit daljša in si sami po sebi tlakujete poti?

Dragi moji, ko greste skozi postopek karmičnega luščenja ni več poti nazaj! Je le pot naprej. Je pot zorenja. Je pot borbe. Je pot poslušanja samega sebe. In to rabite! Prav to rabite!

In ko veste, kaj je na levi poti, zakaj ne bi preskočili in poskusili desno? Zakaj pa ne, če že vse veste, kaj je na levi poti?!

Ampak, tukaj imate um. Ker um vam je ustvaril eno pot. In veste, kaj je poznanega pri vas? NE UPATE SI! NE ZAUPATE SI! KER SE NE LJUBITE. KER SE NE SPOŠTUJETE. KER SE NE SPOŠTUJETE, SI NIKOLI NE ZAUPATE!

Če si ne zaupate, niste harmonija. Če niste harmonija, niste ravnovesje. Če niste ravnovesje, niste povezani. Če niste povezani, niste vodeni. Če niste vodeni, niste povezava Zgoraj, niste povezava spodaj. Ste v ujetosti in v ujetostni energiji spodaj.

Kje bi radi bili?

Ali ste na mestu, jočete, tulite in kričite ali pa se soočate in si pogledate v oči in si priznajte. VSAK TRENUTEK JE POTREBNO, DA GA ZAČUTITE. TO VAM DAJE SVOBODO. TO VAM DAJE NOVO ENERGIJO. TO VAM DAJE OSVOBODITEV.

Zakaj ne bi bili svobodni? Zakaj pa ne?

Zakaj bi bili ujeti? Zakaj bi bili v bolečini?

Zemlja je šola in je prav, da je šola! Ker le iz šole se izrodi najboljše. In le najboljše je tako dobro, je tako fantastično, da je častno, da je veličastno, da je spokojno, da je harmonija, da je ljubezen. Da je v ponos Nam vsem.

In če je v ponos Nam vsem, lahko stopite na Našo pot in ste del nesmrtnosti.

Če niste v harmoniji, če niste v ljubezni, v čutnosti srca, ne morete biti Zgoraj, ker si ne zaupate, ker niste vi VI, ker ste zmanipulirani, ker ste Spodaj in ne Zgoraj.

Torej, dragi moji, kje želite biti – Zgoraj ali Spodaj, je odvisno od tegá, ali poslušate sebe, svojega srcá, svojega duhá?! Vi ste tisti, kateri odločate, na katero stran stopate. Življenje pa je vaše.

In tako malo potrebujete, da si upate biti vi VI! Komu mar, če niste vi VI? Kdo vas hoče, če niste vi VI, ampak je nekdo drugi? Mi vemo, kaj so drugi. Mi želimo vas nazaj, ker zadnji je vedno prvi.

Zakaj ne bi izkoristili priložnosti in možnosti, da postanete nesmrtni z novo energijo življenja, z novo močjo vstajenja, da sami znova ustvarite sami sebi novo telo za bodočnost. Ne sedanost, ampak bodočnost, katera je tista, katera je daleč, daleč stran od tegá, kar je tukaj vam poznanega.

Karmično luščenje vam prinaša košček, odvzem duhá davnine in se plast po plasteh, utrip po utripu izživi namesto vas in vsegá, kar je z vami povezanega.

Vendar, ni samo to!

Ko se izživi vaša plast, plast po plasteh, se šele prične borba za obstoj. Za vaš obstoj. Za Njen obstoj, ker je potrebno iti v vsako posamezno živo bitje, v vsak vmesni čas in prostor in vstopiti v nekoga, kateri živi na simbiozni račun, na vaš račun.

Zato imate mnogokrat občutek, da vas izčrpavajo, da ste ujeti, da ne morete več, ker vaš delček, kateri ni tukaj pri vas, ampak je daleč stran od vas, nekje v energiji morda nekega časa, nekega bitja pomeni, da mora Lana Prancerjeva ali Prunerjeva Gospoda to bitje PREPRIČATI, da Ji dopusti vstopiti v njega in pobrati vaš delček, ga povleči v sebe, ga prepeljati nazaj v maternico, znova vstopiti in znova živeti, preživeti in preoblikovati zapis in iz njega ločiti iz tega ujetostnega in pripeljanega duhá.

Poskrbeti, da loči, kaj je njegovo, kaj je on in kaj je tisto nekaj, bitja, kar je dopustilo in sebe vlilo v njega.

To pomeni, da mora izživeti potem še za tisti košček simbioznega bitja, kateri ga je obdržal v ujetostni energiji. In tako izživi tudi za tistega, kateri je PARAZIT.

Zelo enostavno!

Tudi Meni bi pasalo in ugajalo in godilo biti parazit. Vsi tisti, kateri si upate biti paraziti. Mnogo jih imamo danes ali kar vse, kateri so povezani z vami in so paraziti.

Torej, nihče izmed parazitov si ne želi soočiti z lastnim drekom, z lastnim zapisom, z lastno bolečino. Kdo se pa bo, če ne sami?

Kaj pa vi? Si upate iti skozi to? Si UPATE iti skozi zapis, kateri ni vaš? Si upate iti na tehtanje in dati svoje življenje za nekoga, da bi njemu olajšali položaj, da bi končno sebe osvobodil iz ujetosti in na ta način razrešil – kaj je moje, kaj je tvoje?

In ko je ta zapis, s temi paraziti, postavljen in usklajen, je potrebno iti v razkroj.

Da vas vprašam nekaj malega!

Vsi ste že videli živali, katere razpadajo. Morda je nekaj super. Vzemite ribo in jo dajte na sonce. Morda v kakšen lonc in ga zaprite. Dajte na sonce. V nekaj uricah boste vse imeli živo. In potem si predstavljajte, da greste v takšen direndaj, kjer vse mrgoli. In to so **razkrojevalci**.

Vsak človek ima takšnega razkrojevalca spodaj. Ne v telesu, ampak SPODAJ, v neki točki nekega prostora. Ne Bom dejal kje.

Ta točka tega razkroja pomeni, da je bitje, katero je telo in se razpada, razkraja. Vsak črv, vsaka biba, vsaka navidezna žuželka je bitje, v katerega je potrebno iti in sebe pretočiti v notranjost.

Kako pobrati nekoga od nekoga, ko pa se morate spustiti v celovitosti, se zlit in postati razkroj, potem pa iz njega pobrati njega samega? Kako? Ko pa nimate več misli, ko vam možgani pričnejo žareti. Kako boste mislili?

Zelo preprosto!

»Če ste pametni, iznajdljivi primite nekoga in ga vrzite navzdol. Naj gre drugi navzdol! Naj trpi! Ko bo prišel do točke, bo prišel tudi navzgor.« Tako Sem si dejal Sam.

Prijel Sem Jo in Jo zalučal navzdol.

»Ti Bogeca!«, je dejala.

In ni dolgo potrebovala, ko je samodejno prišla navzgor.

Začetki so bili grozljivi.

Ko Sem Jo tiščal navzdol in ko je kričalo, ko je videlo razkroj in ni hotelo v razkroj, Sem Jo dobesedno potopil v razkroj. Čez čas je dojelo, kako in kaj, kako privabiti vas iz tegá.

S koščkom vašega zadnjega duhá se prelevi, ga spusti in se spusti v nižino preko hrbtá, se zlije, postane razkroj, vdahne, ujame vsa bitja in z vsakim drobcem telesa pobere vas navzven. Nato se postavi navzgor in se pretoči navzven. Ne Bom obrazlagal kako, ker ni ravno simpatično niti seksipilno. Nikakor ni! **Zapusti določene energije navzdol. Vsak črv, vsako bitje mora vrniti tisto, kar je pojedlo vašega.**

Ko dobi tisto, kar je skozi razkroj vašega, pride nazaj na telo.

Kaj hujšega? S tem bitjem priti v materijo! Pride v črevo in se očisti. Znova postavitev skozi maternico navzgor in očiščena energija se končno loči od Nje.

Z roko v roki običajno prideta nazaj do vaše shrambe, kjer si pogleda shramba vse – ali duša ali kdor pač tisti je, kakorkoli ga imenujete. Pogleda njega, ali je bilo dobro izživeto, postavljeno in očiščeno in takšno energijo spusti v sebe.

Življenje za življenjem, vstajenje za vstajenjem se počisti in počedi. In vam ostane samo zadnje življenje.

Kaj pa sedaj?

Razkroj ni tako strašen, če ne razmišljate o njemu.

Vendar, ko vi v svoji gradnji rastete in zorite, se sproti postavlja razkroj razcveta in se sproti odvija proces. Ko sprejemate energijo v harmoniji ravnovesja, se čistite in pobirate droben delček za drobnim delčkom, ne da bi se tega zavedali.

Vendar, telesa ne poberete navzven v takšni točki, da bi lahko kar odšli, ampak zavibrira brbončica in se tako, kot bi se na dlako, na korenino dlake pripela usedlina vsakega zapisa. Tako se vi samodejno pretakate in izživite spomine ali utripe od materije in se vlivete na površje.

In ko vi, skozi duhovno gradnjo vedno bolj sebe gradite, vedno bolj sijete. Zakaj? Ker najnižjo točko spravljate v vibracijo sijaja in energije. Ne da bi se tega zavedali, pripravljate sebi najboljšo, najmogočnejšo popotnico vsega časa.

Vendar, pazite!

Ker imate narejeno karmično luščenje, se pravi, je zapis izpraznjen. Nastane prazna nit.

To je tako, kot bi imeli prostor ali kanal, v kateremu bi počistili zapise, pa bi ostali prazni prostori, prazno vejevje, prazen olupek.

To pomeni, da v zadnjemu delu zadnjega življenja prehajate v lastno moč, po kateri hrepenite že tisočletja in tisočletja, milijonska in milijardna, bilijonska leta, da bi tudi spodaj, na najnižji točki lahko živeli tako, kot ste si izbrali Zgoraj.

In ko pridete do tega praznega zapisa ali neobtežilnega časa pomeni, da vi postavljate vsak moment tako, da ga začutite, da ga naredite z ljubeznijo, da točno veste, kdaj pristopiti, kdaj se ustaviti, kdaj molčati, kdaj komu drugemu dati priložnost.

To je moč. To je modrost. Ker ste na vrhu gore, ste v čakanju, da prilezejo tudi drugi do vrha gore.

To je tisto, kar niste pripravljeni. Le zakaj?

Zakaj želite v trenutku, da vsi vse naredijo? Kaj pa vi?

Ali ste zmožni, ko imate izčiščeno davnino, ko se gibate v sedanosti, sebe samo izviti iz pretkanosti, iz razmišljanja spraviti v čutenje? Kako zelo malo vas je! Pa tako malo je potrebno. Le poslušati sam sebe! Le biti zvest sam sebi. Le ljubiti sam sebe in prisluhniti sam sebi.

Kako malo vas je, kateri si UPATE, si zaupate biti to, kar ste, sebe še bolj postavljati v smeri ljubezni, v smeri občutka, v smeri vsega, kar ste si zaobljubili, da boste tudi dobili.

Ko pridete v to točko, potem dobite točno tisto, kar ste si po Usodi izbrali.

Zato Mi ne govorite, kdaj bo to, ker ste vi tisti, kateri delate drobcene zrne – ali jih čistite ali pa jih dodajate.

Dokler boste dejansko v umu nadzorovali, taktizirali, planirali, postavljali, bo lahko zaradi vaših dejanj nekdo trpel. In gorje vam, če nekdo trpi, ker ste se vi tako zavestno odločili, je to

vaša karma. Prevzamete njegovo bolečino na sebe in zopet dodajate zrnca. V prazen prostor dodajate zrnca.

In če ste karmično oluščeni in ste v zadnjemu življenju, ne potrebujete več kot tri do devet mesecev, da prečistite sedanje zapise. Pa niti eden ni bil zmožen tega!

Vendar, šola – korak po koraku vas dela močne. Korak po koraku vas dela zmagovalne. Korak po koraku poslušate sebe.

Zato se ne omejujte, ali ste leto ali ste dve ali ste tri ujeti v teh zapisih! Ali še kaj zrnca dodate. Ni pomembno!

Pomembno je, da ozavestite, da ste pozorni na to, kaj čutite in se izrazite. Povejte. Če vas drugi ne razumejo, nič hudega. Dajte jim čas.

Če čutite, da imate prav, da morajo začutiti, bodite ponižni. Bodite potrpežljivi. Dajte čas drug drugemu. In to dela zrelost obema. In to je tisto, kar vi potrebujete, da boste na koncu poti zmagoslavni vzdignili pesti in si podali dlani in skupaj odšli novim zmagam naproti.

ŽIVLJENJE NA ZEMLJI NI IGRA BESED. JE IGRA ČUSTEV IN DEJANJ. To si pomnite in zapomnite! Je najbolj veličastna igra vsegá. Najbolj veličastna igra uma in razuma, v nesoglasju ali v nasprotju s tem, kar čutite, kar si želite ali po čemer hrepenite.

Jaz bi za trenutek podal malce prostosti, malce premora in bi vam nekako prišepnil, da si vzemite čas zase. Morda tudi čas drug za drugega in se potem znova vrnemo med vas.

Lepo, lepo pozdravljeni.

DRUGI DEL: VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Takole. Sedaj Bomo nekako tudi končno lahko pričeli oziroma v našem delu kar nadaljevali. Najprej en lep, topel, srčen pozdrav od vseh Nas, kateri Smo se tudi tokrat zbrali za vas.

Drugi del Bom nekako vodil Sam kot Jorgovanski Vladni mož. Tako Mi pravijo in Me tudi opevajo.

Res, en topel, srčen pozdrav tudi iz Moje strani za vse vas.

Predhodno Sem malce spremljal vaše misli, vaše poglede. Moram priznati, da ste Me kar malce očarali. Vendar, ne vzeti za hudo, če Oče tako nekako živeto opeva, postavlja in sestavlja. Ne se bati zaradi tega, zato, ker je Oče res eno veliko Srce, kljub Svoji karizmi ali strogosti. Ko Ga vidite oziroma, ko Ga opazite res veste, da je to prava Ljubezen in da vsakomur želi le dobro, najboljše od najboljšega.

Vendar, zavedati pa se morate tudi, da so prisotni tudi svetovi, časi in prostori, skozi katere prehajajo bitja – bitja teme, bitja pozabljenosti, bitja čakanja, bitja izgubljenosti, bitja bolečine, obupa, jeze, neprivoščljivosti oziroma vsega tistega, kar nekako človek v harmoniji ali v ravnovesju niti ne pozna.

Takole. Drugi del je nekako namenjen vsem vam, vašim željam, vašim pogledom. Tako, da mikrofona je v temu času čisto namenjen vam. Tako, da, kdor želi prvi vprašati, kar z besedo na dan. Nekako se poskušajte držati tematike, da Bomo tukaj še malce razdelali, dodelali, malce razčlenili morda še katero področje. Tako, da, kar izvolijo.

»Pozdravljeni. (Jasara) Vprašala bi – pri karmičnem luščenju uporabljamo svečke. In če kdo pozabi prižgati katero od svečk, kakšne ima to posledice za Lano, za Vas in za vsakega posameznika? Hvala vam.«

Zanimivo vprašanje!

Kar se tiče samega deleža, se pravi, samega karmičnega luščenja, je izjemnega pomena, da se prižgajo plamenice. **Plamenice so dovoljenje in hkrati povezava z določenim svetom, časom, prostorom.**

In ko imate v prostoru odprti prostor, se pravi, ko prižgete plamenico, katera je napolnjena, pomeni, da se odpre kanal.

Kanal se gradi kot živi kanal. To pomeni, da ko sveča ali plamenica v vašem deležu gori in jo prižgete, pomeni, da se vsa bitja, katera so izbrana, da gradijo kanale. To pomeni, da so to živi kanali, kjer se drug ob drugega primejo, zlijejo in vakuumirajo prostor. Tako kot bi se za roke oziroma pod rokami prijeli, se pognetejo skupaj, tesno skupaj in zalijejo prostor. Tako nastane kanal od plamenice do prostora, do časa, kjer se bo gledalo ali prenašalo določeno bitje.

Torej, če plamenica ni prižgana, v ta prostor, kjer se že zbirajo privrženci oziroma tisti, kateri bodo gledali ali pogledali določen prostor, določene spomine od določenega bitja pomeni,

da bodo nekako okrajšani, ker ne bo, najprej živih kanalov, živih prehodov. Hkrati pa smejo priti čisto do nižine, do materije, ker čakajo svoj delež, svojo materijo.

Ko je ta materija oziroma, ko je ta delež izživet in postavljen ali usklajen, to pomeni, da, če ni plamenice, ni prehoda. Bitja pridejo k tistemu, kateri jih je pozval, pocukal in prepeljal do točke, kjer se pričnejo zbirati in postavljati. To pa je Njeno telo. Ona je izvor težav, da nekaj ni bilo tako, kot bi bilo prav.

Če je Ona obveščena, da nekdo ne bo zmožni prižgati plamenice, se kot daritev prižge po Njeni strani. A le v primeru, da Ona ve to toliko vnaprej in jo pravi čas namesto vas tudi prižge.

Vendar je kar nekako neprijetno, ko mora čakati določene minute, ure in časa namesto vas. Vendar, kakorkoli, tudi to mnogokrat postori.

V primeru, da tega ni, ni kanalov, Ona pa mora priti po svoja bitja oziroma po tistega, katerega je potrebno izluščiti. To pomeni, da Ona Sama, s Svojimi bitji Svetlobe riskira, pride v vas, pogoltne duha v sebe in energijo pretoči v maternico, direktno v maternico in jo skriva toliko časa, dokler niso pogoji postavljeni.

Ko so pogoji vzpostavljeni, če, seveda plamenica pravi čas gori ali pa ne, se pravi, se odprejo nadomestni Njeni kanali in ubira svoje poti. Kar pomeni, da **Sama Sebe žrtvuje za to, da bo naredila nekaj, kar morda nekdo ni, je pozabil, je namensko pozabil ali pa iz malomarnosti. Mnogo je takšnih.**

Vendar, bitja ne pridejo potem več do časa, kjer se gledajo sfere in se potujejo, ampak pridejo na njeno materijo, kar pomeni, da je na udaru Ona Sama. Takrat napadajo Njeno Telo.

To je nekaj, kar ni ravno prijetnega. Verjemite, da ne! Sem preizkusil tudi Sam, ko Sem se vliil v telesno strukturo, da vidim, kako to izgleda. Nič prijetno! Mnogo ugrizov Sem doživel in Me je bolelo na fizični materiji.

Vendar, če se zgodi, da se kanal predhodno zapre pomeni, da vi plamenico zaradi sebe ali kakršnihkoli postavitev ugasnete predhodno in je morda Lana na prehajanju in ko vi ugasnete plamenico, pomeni, da se zapre kanal. Ona ostane lahko v enem svetu, v enem času, v enem prostoru.

In nenazadnje, ko se to zgodi, Ona tam dejansko ostane ujeta toliko časa, dokler ne najde rešitve Ona Sama, ne Mi namesto Nje, kateri Smo v sodelovanju z Njo. In ko Ona najde rešitev, Ona pride nazaj v telo, čaka na prihodnjo plamenico, da se bo lahko znova nekam premaknila.

Takrat energijo izživetega vašega pola shrani nekam in jo vakuumira. Tako kot bi nekako jajčece nekam zalilo, zalimalo ali pritrdilo in ga pusti tako ovitega. Vas hkrati skriva nekam v svoj predel.

V trenutku, ko vi morda čez čas prižgete plamenico v ta namen, ko popravljate, se ta energija izživeta potem iz Nje prenese k vam, po istemu postopku, vse do zatiča.

Vendar, gorje Njej ali gorje tistemu, kateri se dokoplje do tega jajčka ali do tega izživetega pola. To pomeni, da lahko obere Njo ali pa vas. Vendar, ne bo obral vas, ker vi nižje vibrirate, ker je Ona Tisti domet. Tisti, kateri dreza v nekaj, tisti tudi pridobi določen izziv. **Zato je zelo zaželeno, da v času karmičnega luščenja dejansko tudi prižigate in poskrbite za dovoljenje, da pretok nemoteno teče.**

So pa tudi takšne cvetke ali posamezniki, kateri prižgejo eno plamenico, potem pa pustijo, ker se jim več ne ljubi čakati in skrbeti za to.

Kaj to pomeni, da bodo prižigali in se ukvarjali s svečkami ali plameničkami ob določenemu času? Zelo preprosto.

Za vas nič. Za Njo pa mnogo. Ker, ko prižgete prvo plamenico postopek steče in je Ona Tista, katera mora preko materije skriti, zakriti in poskrbeti za celi tok – ne drugje, ampak v lastni materiji. In skriva postavitve v sebi toliko časa, da je potem ugodna klima, da potem prenese morda skozi to, da Ona prižiga plamenice kasneje in poskrbi, da se potem daritve tudi prenesejo. Vendar, takšne duše niso nikoli vredne nesmrtnosti ali česarkoli več. Vendar, tudi takšni so, bodo in zagotovo se bodo še pojavljali, ker, pač, duše so takšne in drugačne.

Vendar, vsekakor pa je zelo zanimivo gledati, kako izživetje poteka in kako pravzaprav potem duh tudi s svetlobno hitrostjo zaspi, vendar v miru in spokojnosti.

»Lep pozdrav vsem Vam, ki ste danes pred nas prinesli to (Jasara) veličastno tematiko. Jaz bi vprašala, kdo je pravzaprav sploh zmožen izvest to karmično luščenje glede na to, da ste omenili, da je Lana šla skoz res poseben proces razkroja in glede na to, da se danes v našem svetu pojavljajo taki in drugačni, osebe, ki tudi nudijo tovrstne procese?«

Zanimivo vprašanje. To je tako zelo preprosto.

Preprosto morate doseči najnižjo točko. Tisti, kateri hočejo, želijo ali se postavljajo v smeri izživetja, pomoči ali dopolnitve pomeni, da morajo v času fizičnega življenja, budnega stanja, iti skozi razkroj.

Kaj to pomeni, da greste v fizični materiji skozi razkroj telesa?

Tako izgleda, da se vam črvi pretakajo pod kožo in se premika koža. Iznakaženi ste. Grozni ste. »Dahnate« ali dišite po mrtvecu. Ljudje bežijo množično od vas. Organi vam odpovedó. Tisti, kateri vidijo vas, bežijo od vas. Tisti, kateri so sposobni videti energijo, vidijo samo čudežno mrtvo telo. In ko vidijo čudežno mrtvo telo, katero govori in hodi, bežijo proč.

Ko pa zmorete priti skozi to fazo, vendar verjemite, nihče ne bi zmožel priti sam skozi to – morate vedno nekoga imeti, da se izmenjavata. Ker le tako ne zblaznite in ne popustite.

Tudi Ona Sama ni šla skozi ta postopek Sama, ampak Smo se menjavali in jo pretakali. Ko je bilo že na meji obupa, nemoči in bolečine, Smo Jo zamenjali. Sem se Jaz ali Jezus ali kdorkoli drugi vlil v Njeno telesno strukturo, trpel naprej nekaj časa, da je Dekle zadihalo, se za trenutek umirilo in jo potem znova povlekli v proces.

To je potrajalo več tednov, več mesecev. In skoraj leto dni smo potrebovali, da smo jo približno sestavili nazaj v strukturi, v kateri dandanes tudi funkcionira.

Tisti, kateri želijo delati karmično luščenje pomeni, da namesto nekoga izživite. Morate iti skozi razkroj, da dosežete najnižjo točko vrelišča, da zmorete odpirati pot navzgor in hkrati enakopravno navzdol.

Tudi posamezniki so se že javili ali pojavili, da bi šli skozi to. Vendar, vsakomur je odprta ta pot, vendar si jo morate najprej postaviti in ustvariti.

Karmična diagnostika je nekaj čisto drugega od karmičnega luščenja.

Diagnostika premika, prestavlja in usmerja energije. Tako, kot bi vas iz vas, iz tega časa malce premaknili v drugi čas, v svetlobo, v neki prostor. Neki prostor je bitje, dragi moji, kamor predstavljate. Ampak še vedno nimate izživetih zapisov.

Za nekaj trenutkov se res olajšate nekega zapisa. Se vam življenje morda celo malce razbremeni. Ampak, kaj, ko vse prihiti nazaj z dvojno mero dvojne doze obtežitve. Ker zapisi so tukaj in sedaj zato, da jih izživite, ne zato, da od njih bežite.

Zato zagrizite v svoje spomine, v svoja dejanja in pojdite skozi to.

Diagnostika je zelo dobra, ker ozavešča. Ker ozavešči in postavi.

Luščenje pa je najbolj fantastično zato, ker izživi. Vsak košček odmikate, kot bi trli in razdirali silhueto, košček po košček, jo obudili, prebudili in dali na obronek. To pomeni čiščenje ali čistina, postavitve svetlobe.

»Hvala lepa.«

Prosim.

»Lepo, lepo pozdravljeni. (Jasara) Jaz imam pa vprašanje. Govorili ste o tem, ko smo karmično že izluščeni in sami živimo že zapise tega življenja. Koliko lahko z najvišjo obliko ljubezni, sočutjem pomagamo akterjem v našem življenju, ko vidimo, kdo še vse zaključuje in kaj ima za zaključiti do nas? Koliko jim lahko s tem pomagamo? Ali lahko pri tem pomaga tudi tehnika postavitve družine? Hvala.«

Zanimivo vprašanje.

Vse, kar ozavešča – vi imate različne postopke, različne pomoči. Torej, ena izmed njih je tudi ta postavitve družine. To je dobro, zato, ker skozi to nekako približno ozavešči. Približno dobite približno predstavo nečesa, kar je bilo, kar je približno neka osnova in v katero smer pravzaprav tudi gre. Kot, da nekaj iz nevidnega ali neozaveščenega spravite v zavestno stanje. Dobro. Vendar, ne smete se potem ustaviti!

S postavitvami se je potrebno SOOČITI! In zopet ste tam – izživetje!

Izživetje pa je tako zelo zahtevno, pa tako zelo fantastično. To je tako, kot bi si naredili sladoled in ga pojedli in bi dejali: »Še želim!«

Vsakdo, kateri je zmožen videti, ozavestiti katerikoli dogodek, tudi, če niste šli skozi postopek karmičnega luščenja, **je izjemno pomembno, da sebi ali v sebi, kakorkoli že, v sebi prebujate energijo ljubezni. Energijo, s katero čutite vsak dogodek.**

Ko najbolj sovražen dogodek ste zmožni spremeniti v ljubezen in ga sprejeti takšnega kot je in ne zasovražiti, ampak ceniti in sprejeti, da tudi drug, druga oseba, druga priložnost morda nekomu daje odrešitev, ali napredek ali zaključevanje zgodovinskega, starega ali zaključevanje sedanjega, kateri je tukaj in sedaj, je to tisto nekaj, kjer se lahko dogodki samodejno odvijajo.

Karmično luščenje je samo proces, preko katerega hitreje vi sebe iz davnine in iz vseh krajev razpršenosti poberete in pridobite nazaj na en kos, da več niste hrana, da več niste simbioza komurkoli.

Vi pa v temu življenju morate živeti v simbiozi sami s seboj, z ljubeznijo in s harmonijo.

Torej, je to ena izmed stopničk. Vendar se zavedajte, da **za takšno pot morate biti zreli.**

Torej, **na karmično luščenje pojdite tisti, kateri ste pripravljeni delati na sebi, sebe spoznavati, sebe oblikovati in poslušati.** Ker drugače vas pahne v sedanjost in ste tako kot žogica, s katero se žonglira tu in tam. In potem dejansko pljuvate, da ni dobro, da vam je hudo, da vam je slabo. Pa ni nič takšnega. Samo v svojih zapisih, v svojih dejanjih ste.

Tako, da, rajši delajte na sebi. Ko boste res sebe prebudili – morda prebudili pranskega duha, morda odstranili preizkuševalca, morda nekaj naredili na sebi. In ko boste res začutili, da si želite to in da ste zreli za to, pojdi in pojdite na to pot.

Drugače rajši pojdite na postavitev družine. Rajši pogledajte skozi te postopke, skozi te energije, da boste lahko ozavestili na bazi materije, kar vam je najbolj v tistemu momentu blizu.

Kar izvolijo.

»Ja, najlepša hvala za to prečudovito predavanje danes (Jasara), ki se mi zdi, da je vedno skorajda najboljše, no, do zdaj. Ali pa, da smo ga res vsi zelo rabili. Verjetno si čisto vsi v tej dvorani zelo želimo v tem življenju, po karmičnem luščenju, ki smo ga dali skozi, doseč tak nivo ljubezni in spoštovanja sebe. Torej, taki nivo, da bomo v resnici lahko zapustili Zemljo na način, da si bomo sami izbrali, kam gremo, ne. Pa me zanima, kaj pa, recimo, posameznik, ki, ne vem, iz kateregakoli razloga ne bo, pač, mu to ne bo uspelo. Kakšna je pot takih ljudi potem?«

Najprej ponižna zahvala za srčno zahvalo za Naše druženje. Vsekakor Nam to veliko pomeni, da ste nekako zadovoljni s tematiko oziroma s postavitevjo, katero podamo in razkrivamo.

Do sedaj tisti, kateri so odšli – se pravi, Lana ni izživela samo za te, kateri ste v fizični materiji oziroma tisti, kateri ste s fizično materijo prišli do nje, ampak **je poskrbela za predhodno mrtve energije, za mrtvece, takozvano govoreče duhove, duše, entitete in marsikatere energije.**

Od njih so se le trije procenti vračali nazaj v ponovno rojstvo. Ne zato, ker bi bilo slabo za izživeti, ampak zato, ker so imeli toliko bolečine v sebi, katere niso hoteli prenašati in so hoteli sprejeti izziv, da bodo oni naredili točno to, kar je naredila Ona sama. Kar pomeni, da je to res nič en procent vsegá. Vendar, vsakdo ima izbiro, možnost izbire. Če nekaj želi, tudi dobi.

Od teh živih, kateri so prehajali in so že opravili karmično luščenje in so bili tudi v zapisu iz tega življenja, ni bil niti eden takšen, kateri bi bil, nekako teoretično, spravljen in pripravljen za to, da bi se ponovno moral poroditi. Nikakor ne!

Dva sta bila, katera sta nekako bila bolj obtežena, ker je bilo karmično luščenje opravljeno, ampak je bilo iz tega življenja veliko zmot, pa so potem dve osebi celo izbrali za to, da so vodniki in zvodnice nekemu na fizični bazi, da se po tej strani potem izživi, da se od teh dveh generacija izživi. In potem bodo že naprej urgirali, postavljali ali sestavljali.

Do danes pa, se pravi, vsi tisti, kateri so opravili karmično luščenje in so se znašli ali ste se znašli v zapisih iz tega življenja, pa moram priznati, da vas je včasih potrebno malce stresti, malce prešejkati. Ampak zopet kakšen procent. Ker se enostavno soočiti z bolečino ni tako enostavno. To je bolečina, katero postavljate ali zapise, skozi celo življenje.

Si predstavljate, ko enkrat, kar naenkrat pridete do nečesa, od česar bežite ali pred nečim, kar bežite, se soočite, kako pravite?, z obrazom pred obrazom. In to je najtežje.

Ampak, verjemite, ko se ta zapis izteče, je potrebno, da ste pozorni, da ne ustvarjate novih zapisov, novih drobtinic ali novih zrn.

Nova zrna pa ne ustvarjate, če poslušate svoje srce. Ne upoštevati um in razum, ampak svoj občutek.

In ko to zaplujete, v ta občutek, se mnogokrat zgodi, da zamenjate krog prijateljstva, da zamenjate krog ljudi, da zamenjate poslovne priložnosti, da se postavi življenje čisto v druge koncepte.

Pa kaj je to slabo?

Nikakor ne! Ker to je točno tista pot proti Usodi, v katero vi želite preiti. To so tiste vaše zaobljube, vaše mogočnosti, vaše zmožnosti, tako Zgoraj kot tudi spodaj.

Tako, da, samo pogumno naprej!

»Lepo pozdravljeni. (Jasara) Mene pa zanima za tiste dogodke, iz tega življenja, ki so iz preteklosti, pa so bolj boleči ali bolj globoko zakopani, pa, pa mogoče potrebujejo, včasih rečemo zdravljenje. A je tukaj tudi, v bistvu, dovolj samo ozaveščanje oziroma, kako se s temi stvarmi soočati? Hvala lepa.«

Dobro vprašanje!

To je bolečina. Vendar, skozi bolečino se vse rodi.

Saj veste, najlepši cvet se rodi v najtežjih okoliščinah. Lezete po gorovju, po skalovju, kjer več ni nič od nič. Pa pridete na en cvet. Kaj naredite? Posmeje se vam. Razjasni se vam obraz. Blaženi postanete, ko vidite takšen cvet.

Enako ste vi. Vi sami.

Bolečina daje soočenje. Soočenje daje realnost. Realnost daje preoblikovanje, harmonijo in rast. Spajanje. Vse je nekakšen, takšen ciklični krog. Tako, da, veselite se svoje bolečine. Čim več bolečine je, tem boljše je, ker je bolečina kratkotrajna. Raven zavesti in dozorelosti pa dolgotrajna ali pa večna. Da. Imate prav.

»Srčen pozdrav. (Jasara) Zahvalila bi se Gospodom (Jasara), pa gospe Lani, ki zmore to vse spremenit, preoblikovat za vse nas. Hvala lepa. (Jasara) Bi pa vprašala, a je to tudi kaj povezan s karmo Zemlje, ki se zdaj, pač sliši, da se zaključuje tudi karma Zemlje? Pa če lahko o tem tudi mal poveste, prosim? Hvala.«

Karma Zemlje je pač tisto, kar se je ustvarjalo na Zemlji kot od posameznika. Karma Zemlje je to, kar odvija človek, kar se odvija v materiji, kjer puščate materijo. To pomeni, **vse, kar je bilo postavljeno na bazi fizičnega življenja, je karma Zemlje.** To je kot skupek vsega ali sestavljanka. Tako, da, dober izraz! Nisem ga še čul, vendar se Mi dopade!

In ta izraz je tisto nekaj, kar zajema kot celovitost, kot popolnost, kot vse, kar je ostalo na nekemu kupu od peščice, meglice prahu, kar je bilo ustvarjeno.

In bolj, ko vi delate na dvigu zavesti, bolj vi popravljate, krpate in izoblikujete vsak zapis, ne da bi se tega zavedali. Ali pa se, zato, ker postajate boljši. Zato, ker vidite in opažate vsako spremembo, kaj bi naredili sedaj in kako naredite sedaj. Ali pa, ko se obrnete nazaj, ko vidite desetletja nazaj, kako bi apelirali, naredili, morda urgirali – karkoli že.

Drugačni ste!

In na to drugačnost ste s hvaležnostjo zadovoljni. Čutite, da ste napredovali. Počutite se mehkega in blagoslovljenega. Ponosni ste na sebe. To je pravi izraz!

In na vsem tem ali nad vsem tem se potem vedno manjša ta kupček te prašine. In ta prašina ni več težina, ampak lahkotna energija, katera se shranjuje in postavlja v večnosti. In ta večnost večnosti preoblikovanja ali spreminjanja, sprejemanja je tisto nekaj, kjer iz obteženosti postaja lahkotno telo.

In ljudje, kateri so šli in ste šli skozi zapise in jih olajšali ali razbremenili, se zaznava lahkotno telo. Telo je lahko, kot bi bilo malce prhko ali polno zraka. Tako se nekako začuti. Prav čuti se, kot bi bili znotraj votli. To je ta praznina.

Težina pa pomeni težke okončine, polno telo, polna struktura.

Tako se nekako na fizični bazi to tudi ločuje.

Vendar, ta zemeljska energija je vedno manjša zato, ker jo vi čistite, ozaveščate in spreminjate spomine in zapise.

»Najlepša hvala. (Jasa) Lep pozdrav tudi od mene za vse Vas in za gospo Lano. Imam pa eno vprašanje. Na kanaliziranju ste nekoč rekli, da, recimo do ene osebe smo mi že zaključili karmo, dotična oseba pa do nas še ne. Ali lahko, na kakšen način, tej osebi tudi mi sami pomagamo? Pa še eno vprašanje imam. Za zlato svečko ste omenila enkrat. Pa nisem še slišala, kaj pa zlata svečka pomeni pri karmičnem luščenju? Najlepša hvala.«

Jasara. Hvala.

Se pravi, ko imate zlato svečko ali zlato daritev pomeni, da se uporablja nekaj v zlati sferi. To pomeni, da se dela nekaj pri karmičnemu luščenju kot sam izvor, od tam, od koder je nekdo, kjer se odpira in pripenja in postavlja.

Tako, da, kadar imate karmično luščenje postavljeno v zlatih sferah – to pomeni, da so zlate sfere, je prostor, je svet, v kateremu se nahajate. V temu svetu je nebo zlato. Zlatkasto je.

Vi imate modro nebo in zaznavate nad seboj modrino neba. Tu in tam pa se nebo spremeni v drugačno barvo, v drugačno energijo. To pomeni, da od tam prehaja energija povezave ali pa je tisti svet pripet na vaš svet.

Tako, če pogledate in opazujete naravo in svet, predvsem v času zime, jeseni, spomladi, se menja modrina neba. In prav razločno se vidi, kje se pripenja energija in kakšen svet je pravzaprav vpjet.

In kadar se uporablja pravzaprav zlata plamenica pomeni, da od tistega časa in kraja prehaja tudi povezava.

Nekdo Me opozarja, da moram odgovoriti samo na eno vprašanje. Tako, da, žal, moram se tega držati.

Tako. Odgovor le na zlato plamenico.

Izvolijo.

»Prisrčna hvala za vse darove in za vse vodstvo. Prosila bi za odgovor oziroma usmeritev, kako pa delovati z osveščanjem trenutkov iz zdajšnjega življenja, kadar so trenutki tako hudi, da jih praktično ne zmoremo priklicati in potem tudi težje sprejeti in vzljubiti? Ali obstaja slučajno kaka tehnika? Ali pa neka usmeritev oziroma navodilo?«

Kadar vi v ozaveščanju poznate in zaznavate svet, se pravi, dogodke – Bom malce prepletel. Se pravi, ko zaznavate od drugega nekaj drugega, kar veste, da ni vaše, ampak je tuje. In ta bolečina, ta bolečina – Bom prepletel dva vprašanja in Bom naredil en odgovor!

Se pravi, ta bolečina teh dveh je energija, katero vi zaznavate in se počutite mnogokrat ujeti.

Ko je ta energija okoli vas in ste vi priča nekemu, kateri je postavljen in usklajen in je, na primer, nasproti vas in vi vidite, da človek pada, se spotika in se nahaja v lastni bolečini, katera postaja vedno bolj vaša bolečina. Postaja pa vaša bolečina zato, ker čutite in dihate z njim, drug z drugim. To je tisto, kar je potem najtežje.

Ko odprete srčno energijo pomeni, da se odprete in da postanete vibrarna energija tudi namesto njega. Pomeni, da njega razbremenjuate in se potem energije kratko malo pretehtajo.

Tako naenkrat njegovo breme postane vaše breme. Bolečina njega postane vaša bolečina.

TEHNIKA: KAKO SE ZAŠČITITI, DA NE PREVZEMAMO BOLEČIN, BREMEN DRUGIH (posnetek 33:26)

Kako se upreti temu delitvenemu delu in se zaščititi? Je čisto preprosto!

Najprej se morate po časovnici odmakniti. Se pravi, tako kot bi višje zavibrirali, kot bi postali ali gledali dogodek iznad neba.

Si predstavljate, kako super in enostavno je Nam gledati, ko Smo veliki, pa se usedemo ali ležimo na nebu in gledamo navzdol na vaše mravljice, kako delate, kako se gibate in postavljate. In ko vidimo, da nekdo pada, ga poberemo in postavljamo. In postavljeni ste kot nekakšne figurice, s katerimi se lahko igramo.

In ko nekdo joka, ga malce poberemo, ga malce obdržimo, podržimo in ga umirimo. Ko se človek umiri, preneha jokati, čuti neki blagoslov, je ves hvaležen, se Mi nasmehnemo in gledamo dalje.

Tako preprosto, pa tako zelo težko!

Kako se soočiti, ko se znajdete v dogodku?

Ravno tako postanite vi Mi.

Vzdignite se nad dogodkom in pogledajte na tok dogodkov. Z mislimi pretecite dogodek. Da ste nekaj, v eni situaciji pomislite, kako je tekla situacija in pojdite na njen začetek. In ko pridete na njen začetek vidite, kdo je bil izvor težav.

Vendar, ne pičiti: »On je bil. Tista je bila! Ona je bila!« Neee. Ne delajte tegá! Saj niste vi usojevalci, niti razsodniki. Vi ste samo ogledniki. Vi si ogledujete situacijo.

In ko pridete do točke, ločite, ali ste vi pričeli zapis ali ga je pričel nekdo drugi?!

Če vidite, da ga je pričel nekdo drugi, ne analizirajte dalje, kdo od para je morda bil – ali moški ali ženska, ali otrok ali sosed. Ni pomembno. Pomembno je, da ločite, kaj je vaše in kaj ni vaše.

In ko pridete v ta stadij, če ugotovite in vidite, da niste vi bili izvor nekega dela, pomeni, da ni vaša karma. Postanite opazovalec. Prenehajte sodelovati. Prenehajte svetovati. Prenehajte poslušati.

Nasmehnite se in povejte: »To je tvoja šola. To je tvoja izkušnja. To je tisto, kar moraš ti zapreti. Ne prenesti k nam. Ne prenesti drugam. To je tisto, zaradi česar si tukaj, da DOZORIŠ ali pa zaključiš določen delež.«

Zakaj je on v temu postopku, se vas ne dotika. Ali je bil prenos karme ali je bilo nekaj drugega. Ni pomembno. Bodite malce egoistični. Tako sladko. Zato, da se bodo drugi učili.

In takrat stopite na obronek in recite: »Mene se to ne dotika!« Zelo preprosto.

In prenehajte fokus energije misli in čutenja podajati nekemu in ga ovijati v vato, ker vas kaj hitro lahko kaj zaslepi. In obsodite, sodite in povlečete na sebe nekaj, kar ni vaš delež.

Zato je najboljša tehnika ločiti izvor, kdo je vzrok oziroma kdo je prenosnik. Ali ste vi ali drugi. In naenkrat ne obračajte več pozornosti temu.

Kako si pomagati morda v momentu, ko vidite, da ste ločili dogodek, da to ni vaše in je nekaj njegovo ali od kogarkoli?

Med vama naredite energijo steklovine. Da vidite skozi, ampak ne more teči skozi. Takrat se naredi zid, steklovina ali obramba. Samo to!

Med figuro, med vami in med tistim, kateri je izvornik. Samo steklovino. In takrat se bo sam posameznik ali v kakršnikoli skupini, če je morda povezan v skupini, pričel ukvarjati s svojo karmo in dogodek hitreje zaključil. Kar pomeni, da njemu dejansko pomagata do dopolnitve hitrejše rasti in njegove zmage.

In ko vi zunaj morda urejate rožice, čakate, da on nekako naredi, ali pa ona ali pa kdorkoli, greste vi dalje po potki. Saj bo ta oseba vsekakor prišla na vašo pot, kjer se ne bosta več **obremenjevala**, ampak **uživala** v skupni poti.

Dobro Sem prepletel dva odgovora! (smeh, ploskanje)
Jasara.

»Dober dan. Gospa je prej omenila karmo Zemlje. Jaz sem naletela na en datum, v roku 14-ih dneh nazaj. In me zelo zanima ta datum. Kaj se bo dogajalo na Nebu? Zakaj je ta dogodek toliko pomemben, da je opisan v svetih knjigah? In pa konkretno, še zame me zanima, ker sem tudi jaz takrat na nebu, ne samo ženska, ki rojeva in me mal skrbi, kako bo potek dogodkov. Hvala.«

Karkoli je zapisano nekako v zvezdah, v popotnicah, v popotovanju, je vedno tako, da je zelo dobro, če opazite, da je to nekaj, kar je celovitostnega. Nekaj, kar je kot skupinsko, kar celovitostno, kot karma skupine lahko tudi je Zemlja ali življenje.

Tukaj kot posameznik ne morete kaj veliko narediti. Lahko pa ozavestite in samo opazujete.

Z opazovanjem postajate prosojni. Energija, karkoli se dogaja, karkoli se ustvarja, karkoli se pretaka, skozi vašo prosojnost se ne prijema. To pomeni, da postanete kot sito, skozi katerega se pretaka vsa energija.

Kanal ali povezava Zgoraj kot Spodaj, v kreacijah in v kreatorjih, ne pomeni nič drugega kot biti najboljši od najboljšega, da vidite, da opazite, da ozavestite in da samo ste. In to je vaš zmagá in to je vaš namen vsega.

Ko vi nekako čakate, da vidite, kakšen direndaj se zgodi Spodaj, kaj se zgodi Zgoraj, ste samo tako kot Bog. Opazujete. Ne sodelujete. A hkrati sodelujete in ozaveščate. In to je tisto, skozi katerega se vi najhitreje in najlepše pretočite.

»Pozdravljeni. (Jasara) Najprej hvala za to čudovito predavanje. (Jasara) Kot vedno je izjemno. Vprašanje imam pa v povezavi v bistvu z družino. V bistvu karmo v družini. In zakaj so nekatere zgodbe z drugimi tako podobne? Recimo, zakaj – se pogovarjamo o mamicah, imamo vsi iste izkušnje, če ima vsak svojo karmo? In če lahko mogoče poveste kaj na to temo? Pa mogoče kakšno moč? Hvala.«

Moč družinske karme je izjemna. Tako zelo preprosto je v zapisih podajati energijo naprej. Kaj ni bolj preprosto – kar naredim jaz, naredijo drugi. Kar naredijo vaši dedki in babice, so dali naprej vašim staršem. Kar niso naredili oni, so preprosto podelili k vam. Kar ne boste naredili vi, bo skozi sito ostalo še za vaše potomce. Kar ne bodo naredili oni, pa bodo njihovi in tako naprej, rodovi. Zelo preprosto.

In ker ste v istih zapisih, se pravi, je to balon zapisa, kateri se, tako kot bi balon napihnil in vsaka generacija, karkoli živi, se ta balon zmanjšuje in se oži in nekako zoži. Ko so izživeti zapisi, je balon prazen. Takrat ni več uporaben. Zelo preprosto.

Zato se energije, kot bi dejali, iz generacije v generacijo pretakajo in tudi poistovetijo.

Velikokrat pa se v zadnjemu času dogaja, da imate različne prijatelje, različne sorodnike, morda različne skupine ljudi, katere se res ukvarjajo s podobnimi ali skorajda istimi situacijami. Kot bi, na primer, Jaz šel skozi eno situacijo, se obrnil nazaj. Čez leto ali dve se bo nekdo, kateri je blizu mene, soočal z isto situacijo. Malce preoblikovano. Ko stopam naokoli, se nekdo na drugi strani zopet sooča z enako situacijo.

Zelo zapleteno.

Vendar, temu se pravi skupinska zavest, skupinska karma ali skupinska situacija. Več jih je potrebnih, da skupaj izživijo v pravi smeri, da se zapis popolnoma razbremeni na kolektivni skupinski zavesti.

To pomeni, da drug drugega vlečete, drug drugega čakate, drug drugega podpirate in drug z drugim ženete naprej.

Tisti, kateri ste uspešno kos že izživeli, primete tistega, kateri je že v sprednjemu delu tudi izživel. Se pravi, in tako se drug ob drugega oprimate in ženete naprej. In za seboj vlečete lahko verigo ljudi, verigo energij, katera gre po enaki poti, z enako izkušnjo.

Zakaj so pomembne in tako potrebne in tako željne take, taki dogodki? Zelo preprosto!

Zato, da se naučite, kaj v večnosti več ne želite! In takšnih napak ne boste delali več, ker točno veste – če naredite to, sledi to. Če se naredi to, sledi to. To je modrost! To je učna ura. In gorje tistim, kateri poskušajo še kaj narediti slabo! Zopet pristanejo na Zemlji.

Vendar, ko enkrat preidete to skupno kolektivno zavest, kjer se že vsaj 23 procentov energij vzdigne, se prične tako, kot bi eno malo linijo spustili. Balon ni več čist. Tudi, če ga zakrpate, vedno nekaj, nekaj uhaja.

Zato bodite tisti, kateri skupaj sestavite ali sestavljate balone, da jih čim več spustite in jih čim več razbremenite.

Kar izvolijo.

»Lepo pozdravljeni. (Jasara) Ponižna zahvala za današnje predavanje. Osebna zahvala tudi Lani. (Jasara) Imam pa eno vprašanje. Večina nas, ki smo danes tukaj, v dvorani, se nahajamo že v tako imenovanih zapisih tega življenja, ker imamo za seboj opravljena karmična luščenja. In nekoč ste podajali, da v bistvu z enim samim d.. (kar govorite), z enim samim dogodkom v bistvu nekje premaknemo 322 bitij. Zdaj pa tako. Mi se nahajamo v teh dogodkih tega življenja in mi moramo situacije prepoznati. Tudi, recimo, svoje lastne napake! Kar ni lahko! Pa bi vprašala, prva stvar, ali so nizani, se pravi, po vrstnem redu tako, da lahko sami nekje ozavestimo, recimo, v katerem obdobju se nahajamo? In pa, kaj naredimo s tem, ko v bistvu ozavestimo dogodek? Ga moramo spremeniti ali je dovolj, da ga samo, se pravi, vidimo, razumemo, kaj smo naredili narobe in moramo it popravljati? Hvala lepa.«

Da.

Kaj ni to dobro? Ko se znajdete v zapisih, ko se jasno izražate: »Pa kaj za vruga?«, kot pravite radi na Zemlji, se opravičujem, gospa nikoli ne benti, vendar uporabljam splošni zemeljski jezik.

»Zopet se mi dogaja enako.« Nekdo uporabi še besedo »sranje«.

Enako sranje pred letom, pred dvema, pred petimi! Zopet isto sranje. Malce pester izraz, vendar, takšni ste na Zemlji, domači! Pa vas sprejemamo domače.

Vendar, naj bodo dogodki enako sranje. Naj bodo enaki. Naj bodo podobni. Vse je tako, kot bi iz istega kotla jedli z isto žličko. Pa tako enostavno je.

Ko nočete več jesti iz istega kotla, pojdite na drugi kotel. Kdo vam pravi, da morate jesti iz istega kotla?

Ko ozavestite, da se dogodek ponavlja, da je zopet isto »sranje« - oprosti Lanjuška, ni izraz Njena beseda! Enako sranje. Enako sranje. Pa naj bo enako sranje. Pri Nas ne bo govorila te besede, verjemite, da ne!

Se pravi, **vam ne ostane nič drugega kot, da se ustavite in rečete: »Dovolj je! Vem, kaj mi sledi. Če naredim ta korak, bo tako sranje. In če naredim drug, je zopet drugo sranje!«**

Vi pa ste modri, pa boste dejali: »Ker vem, kaj je tukaj, bom stopil stran in ne bom naredil isto, ampak bom naredil kontra, v drugo stran.« Tako zelo preprosto, pa tako zelo enostavno.

Ker delate, oprosti, »sranja« samo z umom in razumom, pričnite upoštevati srce. Pričnite čutiti vsak dogodek, vsako energijo. In vsaka misel meso čustva postane. In takrat niste

več v začaranemu krogu, niste več v vrtinčasti energiji. In to je tisto, kar vi potrebujete in sebe tudi nadgrajujete.

Tako, da bi vam za konec, za danes je, žal, dovolj. Bom dejal takole:

V temu življenju poslušajte sami sebe, ampak v občutju. Vedno spregovorite točno tisto, česar se bojite. Točno tisto, česar se bojite, da bi zbežali od posledic, katere boste povzročili, ko se boste izrazili, ker veste, da jim ne bo prav. Ker veste, da bo tam jeza, bes in nejevolja.

Le zakaj bi se izogibali?

Soočite se s tem. Premaknite drug drugega naprej z izražanjem, kar čutite. Točno tisto, kar imate v sebi, česar vas je najbolj strah, točno to dajte na površje.

Dogajajo se čudeži zaradi vas, skozi vas. Zaupajte si! To je vaša misija – začutiti in biti to, kar ste, kar znotraj sebe ste, da ste ponosni, srčni, iskreni in predani.

To je bistvo vaše zmage in popotnice za to popoldne, v kateremu se vi še nahajate. Pri Nas pa se počasi že preveša v noč in dneva več ni, ker Smo v drugačnih časovnicah in pasovnicah.

Tako, da vam želim še naprej en res lep in lušten dan.

Lepo, lepo pozdravljeni.